

Finanstilsynet
Postboks 1187 Sentrum
0107 Oslo

Dato: 04.10.2018

Forskrifter til endringer i finansforetaksloven og til lov om Bankenes sikringsfond

Det vises til Bankenes sikringsfonds høringssvar datert 13. september 2018 vedrørende forskrifter til endringer i finansforetaksloven og til lov om Bankenes sikringsfond. Bankenes sikringsfond arbeider med forberedelsene til lovenes ikrafttredelse 1. januar 2019, og har i den forbindelse oppdaget to nye forhold, som om mulig bør adresseres i det pågående forskriftsarbeidet.

Den ene problemstillingen knytter seg til Bankenes sikringsfonds adgang til effektivt å ta sikkerhet i lånefordringer i forbindelse med alternative støttetiltak, og den andre knytter seg til innskuddsdirektivets krav om informasjon til kundene på standardisert format.

1. Sikkerhet i fordringer ved alternative tiltak

Det fremkommer av någjeldende finansforetakslov § 19-11 7. ledd at

«Kravet om særskilt samtykke fra låntakeren etter finansavtaleloven § 45 gjelder ikke ved overdragelse eller pantsettelse av lånefordringer til fondet ved støttetiltak eller yting av kreditt etter paragrafen her».

I Banklovkommisjonens utredning (NOU 2016:23) på side 105 er bakgrunnen for denne bestemmelsen nærmere omtalt. Det fremkommer her at:

«Det vises endelig til at kravet om særskilt samtykke fra låntakeren etter finansavtaleloven av 25. juni 1999 nr. 46 ikke gjelder ved overdragelse eller pantsettelse av lånefordringer til fondet ved støttetiltak eller yting av kreditt, jf. finansforetaksloven §

19-11 syvende ledd. Bestemmelsen ble inntatt ved lovendring av 19. juni 2009 nr. 48. Om bakgrunnen for tillegget, vises det til Ot.prp. nr. 72 (2008–2009) avsnitt 5.5 hvor det blant annet fremgår at endringen vil gi bedre grunnlag for Norges Bank og Bankenes sikringsfond til å kunne yte kreditt og andre støttetiltak i en eventuell krisesituasjon. I dette ligger at det sikres at de to institusjonene ikke kan møtes med erstatningssøksmål fra låntakere som har fått sine lånefordringer overdratt uten samtykke. Det er vesentlig at det i en krisesituasjon ikke oppstår unødvendig usikkerhet eller tvist om rettsgrunnlaget for de aktuelle tiltakene.»

I den nye finansforetaksloven § 19-11, som blant annet omhandler sikringsfondets adgang til å yte alternative tiltak, er det imidlertid ikke presisert at samtykkekravet i finansavtaleloven § 45 ikke gjelder ved overdragelse eller pantsettelse. Slik Bankenes sikringsfond vurderer det, vil muligheten til å ta sikkerhet i institusjonens fordringer være sentral for å kunne yte alternative tiltak, og det bør således i forskriftene tas inn en presisering om at samtykkekravet i finansavtaleloven § 45 ikke gjelder ved overdragelse eller pantsettelse av lånefordringer til Bankenes sikringsfond. Det antas naturlig å eventuelt ta dette inn i finansforetaksforskriften kapittel 19, og den konkrete forskriftsbestemmelsen kan for eksempel formuleres slik

«Kravet om særskilt samtykke fra låntakeren etter finansavtaleloven § 45 gjelder ikke ved overdragelse eller pantsettelse av lånefordringer til Bankenes sikringsfond ved alternative tiltak etter finansforetaksloven § 19-11 2. ledd.»

Forskriftsforslaget vil videreføre gjeldende operasjonelle regulering ved alternative tiltak, og antas å være ukontroversiell.

2. Innskuddsgarantidirektivets krav til informasjon på standardisert format

Det følger av innskuddsdirektivet (DGSD) artikkel 16 nr. 2 at kunden skal gis informasjon om hvorvidt et innskudd er dekket før det inngås avtale, og at slik informasjon skal gis på et standardisert format inntatt som vedlegg 1 til direktivet. Dette er bestemmelser som skal bidra til forbrukerbeskyttelse.

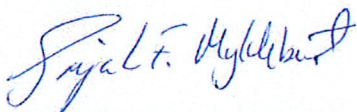
Foretakets krav til informasjon til kunden om innskuddsgaranti i forkant av avtaleinngåelsen er regulert i finansforetaksloven § 16-5, finansforetaksforskriften § 16-5, samt i finansavtaleloven § 15 bokstav h (som viser til finansforetaksloven § 16-5). For å nærmere klargjøre innholdet i informasjonen som skal gis til kunden i forkant av avtaleinngåelsen, vil det være hensiktsmessig at det presiseres i forskrift at informasjonen skal gis på det standardiserte formatet som følger

av direktivets vedlegg 1. Dette kan for eksempel gjøres med et nytt 1. ledd i finansforetaksforskriften § 16-5 (og at nåværende 1. ledd blir 2. ledd) hvor det fremkommer

«Kredittinstitusjoner skal gi informasjon som nevnt i finansforetaksloven § 16-5 på standardisert format inntatt som vedlegg 1 til direktiv 2014/49/EU»

Slik Bankenes sikringsfond vurderer det, antas presiseringen ukontroversiell, og vil bidra til styrket forbrukerbeskyttelse.

Med vennlig hilsen

Sonja Lill Flø Myklebust
Direktør

Tor Runshaug Foss
Juridisk direktør

